

Píseň o kempu

Brontosauři

D
Každej má tichej kout kam chodívá,
A
když toulavý boty z kůže vyloví.
Každej má tichej kout co zakrývá
A+ **D**
smutek, pláč a kupu hloupejch starostí.
D
Starej vak si vezme pak odřený džíny,
D7 **G**
neslyší míří sám jenom tam,
D
kde ohně zář zastaví tvůj všední sen,
A **D**
je to fajn takhle se toulat všedním dnem.

D
To se stává, že nákej vlak, že nechytíš,
A
když chvilku jen jsi zůstal stát na rozcestí.
To se stává, však mně se zdá, marná sláva,
A+ **D**
že každej vlak, co kolem jede, ujíždí.
D
To se stává, a co pak s tím, co dělat dál,
D7 **G**
na prázdným nádraží jen málokdo by se smál,
D
život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
A **D**
kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás.

D
I já měl kout, kde každej volnej čas jsem pobyl,
A
měl jméno, snad to nevím sám, však něco znám.
Měl tisíc krás a tisíc kouzel hezkejch chvil,
A+ **D**
však jenom pro ty co mu říkali Brdskej kemp.
D
Jednou zrána zmizel náhle a co naděláš,
D7 **G**
někdo má rád a někdo nemá, však to znáš,
D
život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
A **D**
kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás,
A **D**
kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás.